

Lovforslaget vedføjede Motiver og tilføjer yderligere, at der i det nævnte Begreb efter min Opfattelse maa ligge den Hensigt direkte eller indirekte at tilføre den enkelte private Person eller Institution af privatøkonomisk Karakter et positivt økonomisk Udbytte, hvoraf følger dels, at Dækning af Udlæg som Rejseudgifter og lignende samt Arrangementsudgifter ikke falder ind under Begrebet, dels at den Omstændighed, at Offentliggørelsens Overskud udelukkende kommer velgørende eller almennyttige Formaal til gode, bringer Forholdet udenfor det erhvervsmæssige.

I Overensstemmelse hermed maa Punkt g. forstaas, saaledes at den hjemler, at al Oplæsning, Fremsigelse eller anden lignende ved Sprogets Hjælp foretagen Gengivelse af litterære Værker, hvad enten det sker i undervisningsmæssigt, folkeoplysende eller andet legitimt Øjemed, er fuldkommen fri, naar — som efter gældende Ret — Gengivelsen ikke har Karakter af dramatisk Forestilling, og naar den ikke tjener Erhvervsøjemed for Udøveren eller andre.

Ud fra samme Opfattelse maa med Hensyn til Udførelse af musikalske Værker, naar Udførelsen ikke har Karakter af dramatisk Forestilling, Punkt h. forstaas, saaledes at den hjemler fri Udførelse af de nævnte Værker.

- 1) i Undervisningsøjemed,
- 2) ved Folkemøder, Folkefester, Sang- og Musikstævner, selv om der kræves Entré, og selv om der fremkommer et Overskud, naar dette ikke anvendes i erhvervsmæssigt Øjemed,
- 3) ved andre Lejligheder, hvor Tilhørerne har Adgang uden Betaling og Udførelsen heller ikke i øvrigt sker i Erhvervsøjemed,
- 4) naar Indtægten udelukkende er bestemt til godgørende Øjemed, og de medvirkende ikke oppebærer noget Vederlag for deres Virksomhed.

Saafernt det ærede Udvalg maatte anse det for ønskeligt, vilde der for øvrigt fra min Side ikke være noget til Hinder for, at der under Punkt g., Nr. 2, foran Ordet „Erhvervsøjemed“ blev indskudt Ordet: „privat“, og at der under Nr. 3 efter Ordene „godgørende Øjemed“ blev tilføjet Ordene: „eller andet lignende almennyttigt Formaal“.

Til Oplysning om, hvorledes disse Forhold er ordnet i Norge og Sverige, skal jeg citere Norsk Forfatterlov af 6. Juni 1930 § 9, Punkt 5:

„Offentlig Fremførelse af litterære Værker og Musikværker er tilladt, hvis Tilhørerne har Adgang til den uden Betaling, og Fremførelsen heller ikke indirekte sker i Erhvervsøjemed. Samme Regel gælder ogsaa, hvis Værket fremføres paa Sanger- eller Musikstævner, Ungdomsstævner eller andre Folkefester, som ikke arrangeres i saadant Øjemed“,

og Svensk Forfatterlov af 24. April 1931 § 10, Punkt 2 og 3:

„Utan hinder av vad i denna lag är stadgat vare tillåtet:

- 2) att utgiven skrift offentligen föredrages annorledes än genom uppläsning så och offentligen uppläses av den, som icke yrkesmässigt ägner sig åt uppläsning, eller av yrkesuppläsare, där denne icke erhåller någon ersättning eller uppläsningen blivit i folkbildningssyfte anordnad av statsunderstödd folkbildningsorganisation,
- 3) att utgivit musikalskt verk offentligen utföres, då antingen allmänheten äger utan avgift övervara utförandet och detta ej heller sker i förvärvssyfte eller och den av utförande härflytande inkomsten är avsedd för välgörande ändamål och den utförande icke erhåller någon ersättning.“

ad § 15. Jeg er villig til en Forhandling efter den af Foreningerne af Venstreblade og den konservative Presse givne Anledning med Hensyn til den i sidste Punktum optagne Bestemmelse vedrørende aktuelle Pressegrammer og Presseillustrationer, eventuelt med det Formaal, at Fristen forkortes, at Bestemmelsen indskrænkes saaledes, at det deraf klart fremgaar, at Hovedregelen i 1ste Stykke med Hensyn til Dagsnyheder ogsaa gælder disse Pressegrammers Indhold, subsidiært, at Bestemmelsen indskrænkes til Presseillustrationer, mest subsidiært, at Bestemmelsen udgaar. Jeg henleder i øvrigt Opmærksomheden paa, at den nye norske Forfatterlov af 6. Juni 1930 i sin § 3, Stk. 3, har følgende Bestemmelse: